

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A.K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 13. listopadu 2007, č.j. VS-275/RK/3-2007,

t a k t o:

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým ministr vnitra zamítl rozklad žalobce směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. května 2007, č.j. OAM-110-13/TP-2007, jímž nebylo podle § 75 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), vyhověno jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že má za to, že v řízení, která předcházela vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný porušil své povinnosti vyplývající z právních předpisů a zároveň nebyla respektována práva žalobce zakotvená právním řádem České republiky. Žalobce má za to, že nebyly respektovány zásady správního řízení o žádosti žalobce. Dále uvedl, že co do jednotlivostí uvede důvody žaloby ve lhůtě 30 dnů, o kterou tímto soud žádá, a to prostřednictvím právního zástupce, o jehož ustanovení rovněž požádal, neboť se dostatečně neorientuje v právním řádu ČR a tedy není způsobilý účinně hájit svá práva, avšak finanční situace mu neumožňuje nechat se zastupovat advokátem bez jeho ustanovení soudem. Žalobce dále požádal o osvobození od soudního poplatku a rovněž o přiznání odkladného účinku žalobě.

Usnesením ze dne 30.1.2008 soud žalobě nepřiznal odkladný účinek, žalobce osvobodil od soudních poplatků, ustanovil mu právního zástupce JUDr. Jiřího Rajchla, advokáta, a uložil žalobci, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil žalobu a uvedl, z jakých skutkových a právních důvodů považuje rozhodnutí správního orgánu za nezákonné či nicotné. V odůvodnění usnesení soud mimo jiné poukázal na ust. § 35 odst. 8 s.ř.s., podle kterého, požádá-li návrhvatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Dále soud poukázal na to, že podle § 71 odst. 1 písm. d) musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových

a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a poučil žalobce, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 19.2.2008, po jeho doručení mimo jiné i žalobci, a to do žalobcových vlastních rukou.

Ustanovený zástupce však soudu sdělil, že žalobce vyzval k uskutečnění jednání a předání nezbytných informací a listin k jeho případu, žalobce však na výzvu nereagoval, ač mu výzva byla doručena, což zástupce soudu doložil. Zástupce požádal o zproštění zatupování, neboť za dané situace není schopen žalobce řádně zastupovat. Usnesením ze dne 13.3.2008, které nabylo právní moci dne 31.3.2008, soud žádosti zástupce vyhověl a zprostil jej povinnosti žalobce zastupovat. Žalobce zůstal i nadále procesně zcela nečinný a podanou žalobu přes výzvu soudu nedoplnil.

Žaloba tak obsahuje pouze obecné odkazy, ačkoliv ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobci ukládá uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, tj. skutková tvrzení a právní argumentaci individualizovanou ve vztahu k žalobci a k projednávané věci. Žalobce je v žalobě povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným a ozřejmit svůj náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (srovnej rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20.12.2005 č.j. 2 Azs 92/2005-58).

Smyslem a účelem toho, aby v žalobě byl uveden alespoň jeden žalobní bod, je vymežit rozsah soudního přezkumu, neboť správní řízení je vedeno zásadou dispoziční a koncentrační a soudu nenáleží za žalobce nahrazovat jeho projevy vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Za žalobní bod je třeba považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byť i jen v nehrubších obrysech lze dovodit, že napadené rozhodnutí považuje z určitého důvodu za nezákonné. Náležitost žaloby podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného rozhodnutí musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymežit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum (srovnej rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78).

Podaná žaloba uvedené předpoklady soudního přezkumu nesplňuje, a to přes výzvu soudu k jejímu doplnění. Zcela postrádá vylíčení skutkových okolností, postrádá i právní argumentaci, neboť se omezuje na tvrzení o porušení nijak nekonkretizovaných zásad správního řízení a práv žalobce zakotvených právním řádem. Pokud by soud takovou žalobu považoval za projednatelnou, musel by vymežit všechny povinnosti, které jsou správnímu orgánu uloženy a všechna žalobcova práva, podřadit jim veškeré úkony správního orgánu a posoudit, zda ustanovením zákona odpovídají, či nikoliv; stejně tak by musel z těchto hledisek zkoumat i vydané rozhodnutí. Akceptace takovýchto nedostatků žaloby by vedla k popření povinnosti žalobní body označit.

Proto soud postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. ve spojení s § 37 odst. 5 s.ř.s. a žalobu odmítl, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. září 2010

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie